

σκατό: Φρ. *Ἐγίνηκε σκατὰ καὶ ἀπόσκατα* (ἐμεθύσθη μέχρι ἀναισθησίας). 2) Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων Θράκ. (Σουφλ.).

ἀποσκατούρι τό, ἀμάρι. *᾿ποσκατούριν Κύπρ.*
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀπόσκατο καὶ τῆς καταλ. -ούρι.
Ἵπολείμματα κοπράνων.

ἀποσκαφή ἡ, Εὐβ. (᾿Ορ. κ.ά.) Ζάκ. Θράκ. (Λούπιδ.) Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Κάρπ. Κέρκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρ-βουρ.) Ρόδ. *ἀπουσκαφή* Θράκ. (Μάδυτ.) Σκίαθ. Σκόπ. κ.ά.
Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκαφή.

1) Σκαφή, ἀνασκαφή τοῦ ἐδάφους πρὸς καλλιέργειαν Κεφαλλ.: *Ἐγίνηκε ἓνα ξελόγωμα μὲ τρεῖς ἀποσκαφές* (ξελό-γωμα = ἐκχέρσωμα θαμνώδους ἐδάφους). 2) Ἡ μεταξὺ ἐσκαμμένου καὶ ἀσκάφου ἀγροῦ σχηματιζομένη αὐλαξ Εὐβ. (᾿Ορ.) Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Κάρπ. Κέρκ. Ρόδ. Σκόπ.: *Σύρριζα ᾿ς τοὺ δρόμον φέραμι ἀπουσκαφή Σκόπ.* Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπόβα (II) 1. 3) Αὐλαξ ὡς σύνορον μεταξὺ ἀγρῶν ἢ ἀμπελώνων Θράκ. (Λούπιδ. Μάδυτ.) Σκίαθ. 4) Ἐπὶ ἐργατῶν σκαπτόντων ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλ' ἐκάστου τῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοποθετουμένου εἰς ἀπόστασιν τινα ὀπισθεν οὕτως, ὥστε ἡ σκαφή τοῦ ἐδάφους χωρεῖ εἰς σχῆμα κλιμακωτόν, ἄσκαφος ἀπόστασις μεταξὺ ἐκάστου τῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἐργατῶν Πελοπν. (Βούρβουρ.): *Πᾶρε τὴν ἀποσκαφή σου* (τοῦτο λέγει ὁ πρῶτος, ἀποχωρῶν πρὸς ἀνάπαυσιν, πρὸς τὸν μετ' αὐτόν, ὅστις ἀφ' οὗ ἰσο-γραμμίση τὸ σκαπτόμενον ἔδαφος ἀποχωρεῖ ἐπίσης πρὸς ἀνάπαυσιν). 5) Τὸ ἐσκαμμένον ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργά-της ἀφίνει ὀπισθεν τοῦ Ζάκ.

ἀποσκαφίζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκάφη.

Καθαρίζω τὰ σιτηρὰ διὰ δίσκου συνήθως ξυλίνου ἔχοντος βραχέα χεῖλη ἀναρρίπτων αὐτὰ πρὸς τὰ ἄνω οὕτως, ὥστε νὰ πίπτουν πάλιν ἐντὸς αὐτοῦ. Συνών. *τεπουρίζω.*

ἀποσκάφισμα τό, Πόντ. (Σούρμ. κ.ά.) *ἀποσκά-φιγμαν* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκαφίζω. Ἰδ. καὶ I Βογιατζίδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 117 κέξ.

᾿Ο διὰ καταλλήλου δίσκου καθαρισμὸς τῶν σιτηρῶν δι' ἀνατινάξεως αὐτῶν πρὸς τὰ ἄνω. Συνών. *τεπού-ρισμαν.*

ἀποσκάπτω Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) κ.ά. *᾿ποσκάπτω* Κρήτ. Σύμ. κ.ά. *ἀποσκάβω* Πελοπν. (Κορινθ. Λακων.) κ.ά. *ἀπουσκάβον* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἀποσκάβω* Χίος κ.ά. *᾿ποσκάβω* Σύμ. κ.ά. *᾿ποσκάβου* Εὐβ. (Κονίστρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀποσκάπτω.

Τελειώνω τὴν σκαφὴν ἢ τὴν διὰ τῆς σκαφῆς καλλιέρ-γειαν ἔνθ' ἄν.: *Ἐναν ἔργον εἶχαν καὶ τ' ἀπόσκαφαν* Αἰτωλ. *Ἀπουσκάβιτι τ' ἀμπέλ'* σήμερα, νὰ πάρον κα' ἰγὼν τ'ς ἀργάτις; αὐτόθ. *᾿Ο,τι καὶ ἀποσκάφουν* σποῦν τὸ ρόδι Σύμ.

ἀποσκαψιὰ ἡ, ἀμάρι. *ἀπουσκαψὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκάπτω.

Τὸ σημεῖον τοῦ ἐδάφους, ὅπου διακόπτεται ἡ σκαφή: *Τοῦ σύνουρου τοῦ χουραφιοῦ εἶνι μέσ' ᾿ς τὴν ἀπουσκαψὰ.* *Τὸν τοσπὶ τό 'χου χουμένου μέσ' ᾿ς τὴν ἀπουσκαψὰ.*

ἀποσκεβρώνω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. σκεβρώνω.

Ἰδία ἐπὶ σανίδων, κυρτοῦμαι ὅλως, στρεβλοῦμαι.

ἀποσκελετώνω Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκελετός.

Μέσ. καθίσταμαι οἶονεὶ σκελετός, ἀπισχναίνομαι: *Εἶναι ἀποσκελετωμένος ἀπὸ τὴν πείνα* Λεξ. Δημητρ. *Ἦτανε κοπέλλα φρεγάδα καὶ τώρα τὴν καταντήσανε οἱ γέννες ἀποσκελετωμένη Μάν.*

ἀποσκελίζω Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *᾿ποσκελίζω* Ρόδ. *᾿ποσκελῶ* Ρόδ. *ἀποσκουλίζω* Πόντ. (᾿Οφ. Σαράχ. Τραπ.) Μέσ. *ἀποσκουλίσουμαι* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ μεταγν. ρ. σκελίζω. Διὰ τὸν τύπ. *ἀποσκουλίζω* πβ. *σκοῦλος* παρὰ τὸ *σκελος*. Πβ. τὸ παρ' Ἡσυχ. *ἀποσκελίσαι* παιδικὴν ὀρχησιν ὀρχήσασθαι.

1) Διέρχομαι ἄνωθεν τινος ἀνοίγων τὰ σκέλη, διασκε-λίζω Ρόδ. Συνών. *ἀποδιασκελίζω*, *ἀποσκελώνω* 2, *διασκελίζω*. 2) Διαίρω τὰ σκέλη, οἶον πρὸς βάδισιν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.): *Ἐγανάχτεσα καὶ ν' ἀποσκελίζω κα' ἐπορῶ* (ἀπέκαμα καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ προχωρήσω) Κερασ. 3) Ἐξαρθρῶ τὸ σκέλος, τὸν πόδα, διασπῶ, σχίζω Πόντ. (Κερασ. ᾿Οφ. Σάντ. Σαράχ. Τραπ.): *Ἀποσκελίσον τὴν κοσ-σάραν* (τὴν ὀρνιθα) Κερασ. *Ἀτώρα ἔρχουμαι ἀποσκελίζω σε!* (ἀπειλὴ) αὐτόθ. *Κρούω τὸ ἀποσκουλίζω σε!* ᾿Οφ. Σαράχ.

β) Μέσ. πάσχω ἐξάρθρωσιν τῶν ποδῶν Πόντ. (Σάντ.)

ἀποσκελισμα τό, ἀμάρι. *ἀποσκουλίγμαν* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκελίζω.

Ἐξάρθρωσις τοῦ σκέλους, τοῦ ποδός.

ἀποσκελώνω τό, Πόντ. (Κερασ.) *ἀπουσισελῶμα* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκελώνω.

Τὸ ἀνοίγμα τῶν σκελῶν.

ἀποσκελωματῆς ἡ, ἀμάρι. *ἀποσκελωματῆς* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀποσκελῶμα καὶ τῆς καταλ. -ῆς.

Τὸ διάστημα τῶν διεστώτων ποδῶν: *Μεγάλες ποῦ 'ναι οἱ ἀποσκελωματῆδες σου!* Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀποδιασκελῆς* 1.

ἀποσκελώνω ἀμάρι. *᾿ποσκελών-νω* Τήλ. *ἀπουσισι-λώνων* Λέσβ. Μέσ. *ἀποσκελοῦμαι* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκελος.

1) Διανοίγω τὰ σκέλη Πόντ. (Κερασ.): *Ἐπεσκελῶθες κα' ἔκαττες* (ἐκάθισες μὲ ἀνοιγμένα τὰ σκέλη). Συνών. *ἀποδιασκελώνω*. 2) *Ἀποσκελίζω* 1, ὁ ἰδ., Τήλ.

3) Ἐπὶ ἀφροδισιακῆς συνουσίας, ἀνοίγω τὰ σκέλη Λέσβ. β) Ἐρῶ ἐμμανῶς Λέσβ.

ἀπόσκεπα ἐπίρρ. ᾿Ηπ. — I Γρυπάρ. Σκαραβ. 24 *ἀπό-σκιπα* ᾿Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκεπή. ᾿Η λ. καὶ ἐν Χρον. Μορ. 4038 ὑπὸ ἄλλην σημασίαν.

1) Ὑπὸ σκέπην, εἰς τόπον ὅπου δὲν εἰσχωρεῖ ἄνεμος ἢ ὁ ἥλιος I Γρυπάρ. ἔνθ' ἄν.: *Ποίημ.*

... ἔχουν στήσει

δυὸ χελιδόνια μὲ φωλεὰ, ἀγάπης παρεκκλήσι,

καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο ἀπόσκεπα καὶ ἀπὸ τ' ἀγριοβόρι.

2) Κρυφίως, μετὰ προφυλάξεως ᾿Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Καταφύγ.): *Πήγαινε κρυφὰ καὶ ἀπόσκεπα νὰ μὴ σὲ ἰδῇ κανεὶς* ᾿Ηπ.

ἀποσκεπάζω Ζάκ. ᾿Ηπ. Κέρκ. Κρήτ. (Βιάνν. Σέ-λιν. Χαν.) Κῶς Παξ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) — KΚρυ-στάλλ. Ἔργα 2,87 *ἀποσκεπάζω* Πόντ. (Ἰμερ. Κερασ. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ.) *ἀπουσκιπάζου* ᾿Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. (Βογατσ. κ.ά.) Σαμῆθρ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *ἀπουσκι-πάζου* Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά. *᾿ποσεπάζου* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.

